

προσταγμάτων ἐκπληρώσει, καὶ τὰς εὐαγγελικὰς συνεκπληροῦντας βουλὰς καὶ εὐαγγελικὰ προσταγμάτων συγχέοντας καὶ ταυτίζοντας.

— Δύο λόγοι ἐπιτάφιοι εἰς Μελέτιον Πηγᾶν, ὀλίγον προτελευταῖαντα.

— Ἐπιγράμματα.

— Ἐπιστολαὶ διάφοροι. Χερσόγραφον περιέχον τὰς ἐπιστολάς Μαργουίνου εὔρηται παρὰ Σοφ. Οἰκονόμῳ ἀπευθύνονται δ' ἐκ τούτων, εἴκοσι μία πρὸς Ἱερεμίαν Κωνσταντινουπόλεως (1584—91)· ἐξ Μελετίῳ Ἀλεξανδρείας (1590—7)· Τῷ σοφωτάτῳ ἐν ἰατροῖς κυρίῳ Λεονάρδῳ τῷ Μεντονίῳ· Ρινάλδῳ τῷ Μολινέτῳ· ἐξ Θεοφάνει Φιλίππουπόλεως τῷ Καρούκῃ (1590)· Τῷ Φιλαδελφείας Γαβριήλ τῷ Σεθήρῳ (6)· Τῷ λογιωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀθηναίων κυρίῳ Νεοφύτῳ Μονεμβασίαι· Ἱεροθέῳ· Χίου Ἰπολύτῳ· Ἡρακλείας Διονυσίῳ (2). Δουνοσίῳ μεγάλῳ πρωτοσυγγέλῳ πατριαρχεῖου (12)· Θεωνᾷ καθηγουμένῳ· — Ἀρσενίῳ καθηγουμένῳ· Μητροφάνει Γρηγοροπούλῳ καθηγουμένῳ Βαλαμονέρου· Πνευματινῷ Ἰωάσαφ Δοριανῷ (3)· Γερασίμῳ τῷ οἰκονόμῳ, ἢ Ἰωάσαφ τῷ Δοριανῷ· Νικολάῳ Ῥοδίῳ, Δοριανῷ, καὶ Ἰωάννῃ τῷ Μουρζίνῳ· Λαυρεντίῳ (4)· Μελετίῳ τῷ Βλαστῷ (4)· Τοῖς ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν (Κυθήρων) διάγουσιν ὀσιωτάτοις πνευματικοῖς, καὶ εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι· Σαμουήλῳ τῷ Πριμπέτῳ ἱερομονάχῳ (3)· Ἀρσενίῳ τῷ Μαρίτζῃ· Ματθαίῳ Χαλικοπούλῳ (6)· Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ· Νικηφόρῳ Ῥοδίῳ (2)· ἱερεὶ Ἰωάννῃ Μουρζίκῳ (3)· ἱερεὶ Ἰωάννῃ Ἀρμάκῃ (2)· Νικολάῳ Ῥοδίῳ (6)· Νικολάῳ τῷ Κοσμᾷ· ἀρχιδιάκονῳ Νικηφόρῳ· Ναθαναήλῳ Ἐμπόρῳ ἱεροδιακόνῳ (2)· Προχώρῳ ἱεροδιακόνῳ· Σωφρονίῳ Παπαδοπούλῳ τῷ μοναχῷ· Δαβίδῃ Ἐσχελίῳ (29)· Ἀνδρέᾳ τῷ Σχότῳ· Φιλίππῳ τῷ Σιμινέλλῳ (3)· Γεωργίῳ Μαξίμῳ (4)· Ἀνακίῳ Περσίῳ (3)· Μητροφάνει τῷ ἀδελφῷ· Λεοντίῳ Εὐστρατίῳ· Φριδερίκῳ Σιλπουργίῳ (3)· Ἰωάννῃ Κορέση (3)· Κωνσταντίνῳ Λουκάρει (2)· Πέτρῳ τῷ Πιγγρῆ (2)· Γεωργίῳ Ξένῳ λογοθέτῃ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας· Ἀλουζίῳ Λολίνῳ· Μανουήλῳ Μοσχέτῃ· Κωνσταντίνῳ Σέρβῳ ἱατρῷ· Σωφρονίῳ ἱεροσολύμων· Θεολήπτῳ Κωνσταντινουπόλεως (1591) (1).

— Ἐπιστολὴ τῇ κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐν Χριστῷ συναθροισθείσῃ ἱερᾷ συνόδῳ, πατρᾷσι παναιδεσιμωτάτοις, καὶ κυρίοις ἐντιμωτάτοις.

Ὁ Μαργουίνος μετέφρασεν ἐκ τοῦ λατινικοῦ τὸ πόνημα Λαυρεντίου Καπουκίνου περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ γραφῇ ἀριθμῶν (2).

Ἐν τινι τῶν πρὸς Ἐσχελίον (Hoeschel) ἐπ' στολῶν, λέγει, ὅτι προϋτίθετο τὴν ἔκδοσιν Συναγωγῆς ὑπὲρ τῶν διακοσίων θεολογικῶν διαφορῶν παλαιῶν ἢ νεωτέρων διδασκάλων εἰς τὰς κατ' ἑναυτὸν ἀγομένας δεσποτικὰς τε καὶ θεαμητορικὰς ἐορτάς.

Πρὸς τοῦτοις ἔγραψεν ἐπίγραμμα καὶ προλεγόμενα εἰς τὴν ὑπὸ Ἐσχελίου ἔκδοσιν τοῦ Φωτίου.

(1) Τὰς ἐπιστολάς ταύτας κατέλεξε πάσας, ὡς μνημονευσάσας ὀνομάτων λογίων, περὶ ὧν μνήμην ἰδίᾳ θὲν ποιῶμεν, ὡς οὐδὲν περὶ τούτων γινώσκοντες· αἱ πλείους αὐτῶν εἰσὶν ἀνέκδοτοι, τινὲς δ' ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ Λαμίου (Deliciae Eruditorum, V. καὶ VI).

(2) Fab. Bibl. G. XI, 693—7.